

Everghetinos - Tema 12 (1) (Ρουμανικά, Romanian)

Despre faptul că părinții iubitori de

Dumnezeu trebuie să se bucure și să mulțumească atunci când copiii lor sunt ispitiți pentru Domnul. Mai mult, trebuie să-i îndemne spre lupte și primejdii pentru virtute

1. Din istorisirea omorârii Sfinților Părinți din Sinai și Rait

Mama tânărului acelaia-pe care în altă parte cuvântul l-a arătat vestit pentru măreția sufletului său- a aflat că fiul ei s-a luptat cu barbarii vitejește și a fost înjunghiat chiar în chilia în care se nevoia, primind nenumăratele lovituri ale acelor. [I s-a mai vestit] și că tâlharii nu-l înduplecaseră să iasă din chilie și nici să-și scoată veșmântul, chiar dacă îi făgăduiseră să nu-l omoare de va face ceva din acestea, ci el li s-a împotrivit cu bărbăție și a răbdat moartea vitejește.

Când a auzit toate acestea, ea și-a dovedit și prin faptă rudenia cu dânsul, arătându-se cu adevărat maică bună a celuiia. S-a înveșmântat deîndată cu haină strălucitoare și s-a schimbat toată la înfățișare, luminându-se; apoi a ridicat mâinile la cer și a îndreptat către Mântuitorul Hristos astfel de glăsuiri: “Ție, Stăpâne, Ți-am dat copilul și mi s-a mântuit, acum și în veac. Ție Ți-am încredințat băiatul, pe Tine te-am pus păzitor al lui și mi-a fost ținut teafăr cu adevărat și nevătămat. Căci nu socotesc că a murit, nici cum și-a sfârșit viața, ci mă gândesc că a scăpat de ispitierea oricărui păcat; nici că i s-a sfârtecat trupul și a răbdat sfârșit amarnic, ci că a dus acolo suflet curat și neprihănit și că și-a încredințat duhul neîntinat în mâinile Tale. Înjunghierile le înșir drept răsplătiri, rănilor le socotesc cununi. [\(περισσότερα...\)](#)”